

INSTITUTE
FOR
JEWISH
CONTINUITY

OPPORTUNITIES FOR LIFE-LONG LEARNING

7504 SEVEN MILE LANE · BALTIMORE, MD 21208

410-415-3755 · INFO@GOIJC.ORG · WWW.GOIJC.ORG

Purposeful Prayer: Dialogue with the Divine

Shemonah Esrei – Part 2:

Rabbi Shmuel Silber

February 4th, 2013

THIS COURSE IS DEDICATED IN MEMORY OF:

אסתר חיה ז"ל בת צבי ופרומה עלקא פייגא בת מאיר ופשא לאה ז"ל נח בן אברהם ופייגא ז"ל
תהא נשמתם צרוורת בצרוור החיים

MAY THEIR SOULS BE BOUND IN THE EVERLASTING BOND OF LIFE

Shiur #2: Purposeful Prayer (AMIDAH)

1. סדור

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקַנְהַּ הַפֶּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

My Lord, open my lips, that my mouth may declare Your praise.¹*

PATRIARCHS

Bend the knees at 'Blessed'; bow at 'You'; straighten up at 'HASHEM'.

בְּרוּךְ *Blessed are You,* HASHEM, our God and the God of our
 forefathers,* God of Abraham, God of Isaac, and God of Jacob;
 the great, mighty, and awesome God, the supreme God,* Who bestows
 beneficial kindnesses and creates everything,* Who recalls the
 kindnesses of the Patriarchs and brings a Redeemer* to their children's
 children, for His Name's sake, with love.*

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ט עמוד ב

והא אמר רבי יוחנן: בתחלה הוא אומר: +תהלים נא+ ה' שפתי תפתח

3. תהלים פרק נא

א לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב בְּבוֹא־אֵלָיו נִתֵּן הַנְּבִיא כְּאֶשֶׁר-כָּא אֶל-בַּת-שֶׁבַע: ג חֲנֻנֵי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כָּרֵב
 וְחַמִּיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: ד הַרְבֵּה [הָרֵב] כִּבְסֵנִי מֵעוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי טְהַרְנֵנִי: ה כִּי-פִשְׁעֵי אָנֹכִי אָדַע וּחַטָּאתֵי נִגְדֵי
 תִּמְיֵד: ו לֶךְ לְבָדֶךָ | חַטָּאתֵי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן-תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה כְּשִׁפְטֶךָ: ז הֵן-בְּעוֹנוֹן
 חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יִחַמְתַּנִּי אֱמִי: ח הֵן-אֵמֶת חֲפֶצֶת בְּטוֹחוֹת וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: ט תַּחֲטָאנִי כְּאֲנוּב
 וְאֵטְהַר תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֲלַבִּין: י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַנָּה עֲצָמוֹת דְּכִיתִ: יא הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאֵי
 וְכַל-עוֹנֹתֵי מַחֶה: יב לֵב טְהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: יג אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ
 קִדְשֶׁךָ אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי: יד הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: טו אֲלַמְּדָה פִּשְׁעֵים דְּרַכִּיךָ
 וְחַטָּאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ: טז הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִּרְנֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ: יז אֲדַנִּי שְׁפָתַי
 תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: יח כִּי | לֹא-תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתְנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: יט זְבַחֵי אֱלֹהִים רִיחַ נִשְׁבָּרָה
 לְבַנְשָׁבָר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: כ הִטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: כא אֲזוּ תַחֲפֹץ
 זְבַחֵי-צֶדֶק עוֹלָה וְכִלְיִל אֲזוּ יַעֲלוּ עַל-מִזְבְּחֶךָ פְּרִים:

4. אלשיך על תהלים פרק נא פסוק יז

שאתה שפתי תפתח שתלמדני ותעזרני להתפלל.

5. קדושת לוי דברים פרשת ואתחנן

... אלא על כרחך דלא היה בכלל תקוני התפלה דאנשי כנסת הגדולה, ובתר הכי דתיקנו ליה הוי ליה
 כתפלה אריכתא. והטעם הוא, ד'אדני שפתי' הוא שנוכל להתפלל, ובזמן התנאים והקודמים להם לא

היו צריכין להתפלל על זה, כי בוודאי היה תפלתם זכה, ואחר כך שנתמעטו הלבבות ברבות הימים, הוצרכו לקבוע תפלה על שתהא תפילתנו זכה. ונמצא יש לנו ב' בחינות בתפלה. א', התפלה עצמה. והב', התפלה שיהיה יכול להתפלל.

R. Levi Yitzchak (Derbremdiker) of Berdichev was born circa 1740 / 5500 to his father R. Meir, who was Rabbi of Huskav, Galicia. R. Levi became close to R. Dov Baer, the Maggid of Mezerich, and R. Shmuel Shmelke of Nikolsburg, and became one of the greatest of Chassidic leaders. He served as rabbi of a number of Jewish communities in Poland, including Pinsk, and in 1785 / 5545 was appointed the Rabbi of Berdichev, where he died in 1810 / 5570. He was renowned for his singular love of Israel, and his ecstasy in prayer and in performing the commandments. His greatest disciple was R. Ya'acob Yitzchak Horowitz, the Chozeh (Seer) of Lublin.

Approach #1:

6. Worship of the Heart: Reflections on the Amidah (Rav Soloveitchik, page 155)

Avot contains two elements: that of paternal lovingkindness and the appeal to historical precedent. The Jew who prays sees himself as integrated with those who have carried the burden over the generations, as connected to the past and the future like a link in one long chain. Awareness of historical continuity, strong faith in the messianic, eschatological destiny of the nation, and the experience of attachment to the generations assure the praying person that God will not reject him. The God who walked with Abraham, the God to whom Abraham prayed, the God who forged a covenant with Abraham, will not hide His face from the individual who prays, even though the latter is hapless and unworthy of standing before Him. In the *Avot* benediction, one recites: "He who remembers the *hesed* of the Patriarchs and brings a Redeemer to the children of their children for the sake of His Name with love." The everlasting continuity of the nation guarantees my worth and value in the eyes of God. If sanctity does not inhere in the individual personality *per se*, it nevertheless takes hold of the individual by virtue of

his identifying with those generations that struggled for the existence of the nation. On his own, the person who prays is without worth; but in the context of the generations, he reflects the image of Abraham, the father of all generations!

Approach #2:

7. בראשית פרק יב פסוק ב

ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה:

2. And I will make you into a great nation, and I will bless you, and I will aggrandize your name, and [you shall] be a blessing.

8. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיז עמוד ב

אמר רבי שמעון בן לקיש: +בראשית יב+ ואעשך לגוי גדול – זהו שאומרים אלהי אברהם, ואברכך – זהו שאומרים אלהי יצחק, ואגדלה שמך – זהו שאומרים אלהי יעקב, יכול יהו חותמין בכולן – תלמוד לומר והיה ברכה – כך חותמין, ואין חותמין בכולן.

9. קדושת לוי בראשית פרשת לך לך

א. בפסוק ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך (יב, ב). ואמרינן בגמרא (פסחים קיז, ב) 'ואעשך לגוי גדול' זה שאומרים אלהי אברהם, 'ואברכך' זה שאומרים אלהי יצחק, 'ואגדלה שמך' זה שאומרים אלהי יעקב, יכול יהיו חותמין בכולם, תלמוד לומר 'והיה ברכה', כך חותמין ולא בהם.

ב. כי הנה יש שלשה מדות אשר הכורא ברוך הוא מתנהג בהם כל העולמות, והם מדת אהבה ומדת הגבורה ומדת התפארת. והנה כשהקב"ה מתנהג בכוראיו במדת אהבה, אז כל העולמות הם מלאים כל טוב. וכשהכורא ברוך הוא מתנהג בכוראיו במדת הגבורה, אז חס ושלום לפעמים הוא להיפך. וכשהכורא ברוך הוא מתנהג בכוראיו במדת התפארת, אז גם כן הם מלאים כל טוב, כי באמת תכלית מדת התפארת הוא אהבה, כי מדת התפארת הוא מה שהכורא יתברך מתפאר עצמו כביכול בכוראיו, על ידי זה יתעורר מדת אהבה להשפיע להם כל טוב.

ג. והנה מדת הגבורה אף על פי שהוא נראה שהוא להיפך ממדת אהבה, כי חס ושלום לפעמים הוא עושה דין בעולם, אף על פי כן תכליתה היא אהבה, כמו שאמרו חברי איוב לאיוב 'והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאוד' (איוב ח, ז), כי עיקר מדת הגבורה לעשות לפעמים חס ושלום דין בעולם, כדי שאחר כך יושפע כל טוב. וכמו שנחום איש גם זו אמר על כל מקרה אשר הקרה לו 'גם זו לטובה' (תענית כא, א), אף על פי שהקרה לו איזה מקרה אשר בתחילה נראה לא טובה, אף על פי כן סופה היא טובה, ואשר בתחילה נראה לא טובה, היא רק כדי שיהיה אחר כך טובה. ולפי דברינו אלה אפילו מדת הגבורה תכליתה היא אהבה.

ד. והנה ידוע שאברהם רומז על מידת אהבה, ויצחק על מידת הגבורה, ויעקב על מידת התפארת. וזהו שאמר 'יכול יהו חותמין בכולן', כלומר שיהא מדת הגבורה והתפארת תכלית גם כן גבורה, לזה אמר 'כך חותמין', כלומר תכלית התפארת והגבורה הוא רק שיתעורר מדת אהבה, כי 'חותם' הוא תכלית הדבר.

Approach #3:

10. The Hirsch Siddur (pages 130-131)

We bow as we utter the word ברוך which is our pledge of

obedience, but we stand erect again when we come to say 'ד', for the thought of the Name of the Lord should not weigh us down but should rather sustain us at all times. For this same reason we need bow only at the beginning and at the end of the first blessing (אבות) and at the beginning and end of the הודאה (מודים).]

even as He was that of their fathers. (Let us, then, emulate our father Abraham. When God calls upon us to set us new tasks or to test us with new trials, let us respond with the simple answer that Abraham taught

us to give: וְהָאָנֹכִי "I am ready," "Here I am." If we will choose to follow this path, then God will prove to be our own Shield today even as He was the Shield of Avraham long ago. (For Notes on the additional paragraphs to be recited during the days of Repentance see p. 159).)

Approach #4:

11. Prayerfully Yours (page 161)

R' Menachem of Amshinov solicited a wealthy man to help one of the latter's needy relatives. The man gave the rabbi a small sum. R' Menachem explained to him that his relative has a large family and is destitute. He requested a much larger donation.

"I don't feel obligated to give him that much money," the man said. "He is a very distant cousin."

"Did you pray this morning?" R' Menachem asked.

The man was taken aback. "Surely the Rabbi does not accuse me of not praying," he said.

"Then you asked for Divine help by virtue of the merits of our ancestors, Abraham, Isaac and Jacob," R' Menachem said. "They are much further removed from you than this cousin. If you request help because of your kinship to them, you should certainly provide help to a relative who is much closer."

R' Menachem's argument was irrefutable, and he received the desired sum.

As we invoke the memories of our distant ancestors and ask for redemption by virtue of their merits, let us remember that we have the responsibility to come to the aid of even the most far-removed of our kin, as the prophet says, "And from your own flesh do not turn away" (Isaiah 58:7).